

U s n e s e n í

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Evy Pechové a soudkyň Mgr. Gabriely Bašné a Mgr. Aleny Krýlové v právní věci žalobkyně: **I. P.**, zast. Mgr. Petrem Václavkem, advokátem se sídlem Opletalova 25, Praha 1, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra, Odbor azylové a migrační politiky**, se sídlem Nad Štolou 3, poštovní schránka 21, Praha 7, v řízení o žalobě na ochranu proti nečinnosti žalovaného ve věci vydání rozhodnutí o žádosti žalobkyně o povolení k trvalému pobytu,

t a k t o :

- I. **Řízení se zastavuje.**
- II. **Žalovaný je povinen zaplatit žalobkyni náklady řízení ve výši 7 715,50,- Kč ve lhůtě 30 dnů od právní moci tohoto rozhodnutí do rukou jejího zástupce Mgr. Petra Václavka, advokáta.**
- III. **Žalobkyni se v r a c í zaplacený soudní poplatek ve výši 1 000,- Kč. Tato částka bude vrácena z účtu Městského soudu v Praze do 30 dnů od právní moci tohoto usnesení k rukám Mgr. Petra Václavka, advokáta.**
- IV. **Zástupce Mgr. Petr Václavěk se vyzývá, aby ve lhůtě do jednoho týdne od doručení tohoto usnesení sdělil soudu číslo svého bankovního účtu, popřípadě svůj požadavek na poukázání předmětné částky poštovní složenkou.**

O d ů v o d n ě n í :

Žalobkyně se žalobou ze dne 31.7.2014, doručenou Městskému soudu v Praze dne 1. 8. 2014, domáhala toho, aby soud uložil žalovanému povinnost rozhodnout o její žádosti o vydání povolení k trvalému pobytu na území České republiky. V žalobě uvedla, že předmětnou žádost podala již 18. 6. 2013. V zájmu odstranění nečinnosti žalovaného podala návrh na provedení opatření proti nečinnosti podle § 80 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, kterému Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců (dále jen „Komise“) vyhověla a přikázala žalovanému ve věci rozhodnout do 30 dnů; opatření bylo jí doručeno dne 24. 6. 2014. Do dne podání žaloby však žalovaný rozhodnutí ve věci nevydal, a je tedy nečinný.

Žalovaný ve vyjádření k podané žalobě uvedl, že není a nebyl nečinný a že koná úkony pro vydání rozhodnutí. Dále sdělil, že v dalším řízení bude provádět příslušné úkony ke zjištění skutečného stavu věci a navrhl soudu, aby žalobu jako nedůvodnou zamítl.

Ve sdělení ze dne 6. 10. 2014 žalovaný uvedl, že rozhodnutí ve věci vydal dne 25. 9. 2014, a žalobu tedy označil za bezpředmětnou.

Podáním ze dne 13. 11. 2015 vzala žalobkyně v důsledku pozdějšího chování žalovaného svou žalobu zpět a požádala soud o přiznání náhrady nákladů řízení.

Podle ustanovení § 37 odst. 4 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění rozhodném, (dále jen „s. ř. s.“), může navrhovatel vzít svůj návrh zcela nebo zčásti zpět, dokud o něm soud nerozhodl. Podle ustanovení § 47 písm. a) s. ř. s. soud řízení zastaví, vzal-li navrhovatel svůj návrh zpět. Vzhledem ke zpětvzetí žaloby žalobkyní soud řízení v souladu s ustanovením § 47 písm. a) s. ř. s. zastavil.

Při rozhodování o nákladech řízení vzal soud v úvahu pravidla stanovená v § 60 odst. 3 a 7 s. ř. s. Podle těchto ustanovení: „*Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, bylo-li řízení zastaveno nebo žaloba odmítnuta. Vzal-li však navrhovatel podaný návrh zpět pro pozdější chování odpůrce, nebo bylo-li řízení zastaveno pro uspokojení navrhovatele, má navrhovatel proti odpůrci právo na náhradu nákladů řízení.*“ (odst. 3) „*Jsou-li pro to důvody zvláštního zřetele hodné, může soud výjimečně rozhodnout, že se náhrada nákladů účastníkům nebo státu zcela nebo zčásti nepřiznává.*“ (odst. 7)

Pokud žalobkyně žalobou opodstatněně brojí proti nečinnosti správního orgánu, který svou nečinnost následně ukončí vydáním rozhodnutí, a žalobkyně proto svou žalobu vezme zpět, má právo na náhradu nákladů soudního řízení.

V této věci soud z písemností obsažených ve správním spise zjistil, že dne 18. 6. 2013 podala žalobkyně žádost o povolení k trvalému pobytu na území České republiky. Dne 11. 6. 2014 vydala Komise pod čj. MV-75563-3/SO-2014 opatření proti nečinnosti, jímž v souladu s § 80 odst. 4 písm. a) správního řádu přikázala žalovanému, aby do 30 dnů od doručení opatření ve věci žádosti žalobkyně rozhodl. Rozhodnutí ve věci samé vydal žalovaný dne 25. 9. 2014 pod čj. OAM-12322-22/TP-2013 s tím, že žádost žalobkyně zamítl dle ustanovení § 75 odst. 2 písm. f) zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění rozhodném.

S ohledem na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 10. 12. 2012, čj. 2 Ans 14/2012-41, soud nehodnotil průběh celého správního řízení, nýbrž pouze postup žalovaného po vydání opatření proti nečinnosti Komise dne 11. 6. 2014.

Ze všeho výše uvedeného je zřejmé, že žalovaný rozhodl o žádosti žalobkyně po lhůtě stanovené mu Komisí k vydání rozhodnutí, neboť opatření proti nečinnosti bylo vydáno dne 11. 6. 2014 a rozhodnutí ve věci samé žalovaný vydal až 25. 9. 2014, tzn. až po třech měsících. Žalobu ze dne 31. 7. 2014 u Městského soudu v Praze podala žalobkyně poté, co žalovanému marně uplynula opatřením Komise stanovená třicetidenní lhůta, v níž byl povinen rozhodnout; žaloba by tedy byla úspěšná.

Z § 60 odst. 1 s. ř. s. vyplývá, že přiznat lze pouze náklady řízení účelně vynaložené. Tomu odpovídá i výše citovaný § 60 odst. 7 s. ř. s., který umožňuje vzít v úvahu konkrétní okolnosti případu, aniž by byl soud nucen mechanicky vycházet z jednotlivých úkonů účastníka řízení.

Žalobkyně byla v této věci zastoupena advokátem, a má tedy právo na náhradu nákladů řízení za toto zastoupení podle vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif), ve znění rozhodném. Žalobkyně by tak měla právo na náhradu nákladů řízení za zastoupení advokátem za tři úkony právní služby (převzetí a přípravu zastoupení, podání žaloby a zpětvzetí žaloby). Advokát, který podal jménem žalobkyně žalobu na ochranu proti nečinnosti, ji však zastupoval již ve správním řízení, kde za ni činil úkony. Při prvním úkonu právní služby, tj. při přípravě a

převzetí zastoupení, tedy byl s danou problematikou obeznámen, včetně znalosti postupu správního orgánu ve věci i obsahu spisu. Obsah podané žaloby je částečně shodný s obsahem návrhu na provedení opatření proti nečinnosti. Podkladem pro druhý úkon právní služby, tj. zpracování žaloby, tak byl jiný, již dříve učiněný a obsahově obdobný úkon téhož zástupce. Konečně i třetí úkon právní služby, jímž je zpětvzetí podané žaloby, je velmi jednoduchým úkonem, který nevyžaduje výraznou odbornost, a to zejména v řízeních o žalobách na ochranu proti nečinnosti, kde bývá důvodem zpětvzetí pozdější chování žalovaného.

Soud je obeznámen s rozsudkem Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 3. 2011, čj. 1 As 21/2011-52, v němž Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že skutečnost, že advokát zastupoval žalobce ve správním řízení, nemá sama o sobě vliv na odměnu za úkon právní služby spočívající v převzetí věci a přípravě zastoupení před správním soudem. I když totiž bude mít zástupce, který účastníka zastupoval již v průběhu správního řízení, určitou výhodu ve znalosti věci, zahrnuje úkon právní služby spočívající v převzetí a přípravě zastoupení před správním soudem řadu činností, úvah a postupů, které zástupce nemohl ve správním řízení řešit a které bude třeba konzultovat s klientem.

Samotná skutečnost, že stejný zástupce zastupoval žalobkyni již ve správním řízení, tak nemůže vést k závěru o tom, že žalobkyni z tohoto důvodu nenáleží žádné náklady řízení za úkon právní služby „převzetí a příprava zastoupení“. Městský soud v Praze má však za to, že všechny skutečnosti týkající se zastupování žalobkyně v soudním řízení, které popsal výše, je třeba v jejich souhrnu považovat za důvody zvláštního zřetele hodné podle ustanovení § 60 odst. 7 s. ř. s., které opravňují soud rozhodnout o tom, že účastníkovi řízení se náhrada nákladů řízení zčásti nepřiznává. K tomuto hodnocení přispívá i skutečnost, že žaloba v této věci je standardní žalobou, kterou zástupce žalobkyně podává i v jiných věcech; stejně tak typový je i úkon zpětvzetí žaloby.

Vzhledem ke shora uvedenému soud rozhodl tak, že žalobkyni se přiznává právo na náhradu nákladů řízení jen zčásti; konkrétně jí přísluší 50 % z částky mimosmluvní odměny za tři úkony právní služby, která by jí jinak náležela. Žalobkyně by měla právo na náhradu nákladů řízení za tři úkony právní služby po 3 100,- Kč, celkem tedy 9 300,- Kč; 50 % z této částky pak činí 4 650,- Kč. Dále žalobkyni přísluší náhrada hotových výdajů spojených se třemi úkony právní služby (3 x 300 Kč) a daň z přidané hodnoty ve výši 1 165,50,- Kč. Celkem tak odměna za zastupování činí 6 715,50,- Kč. Žalobkyně má dále právo na náhradu části zaplaceného soudního poplatku ve výši 1 000,- Kč (zbývající část poplatku ve výši 1 000,- Kč soud žalobkyni vrátil výrokem III. tohoto usnesení). Celkem tak žalobkyni náleží 7 715,50,- Kč.

O vrácení soudního poplatku ve výši 1 000,- Kč, soud rozhodl podle ustanovení § 10 odst. 3 zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění rozhodném, dle kterého „soud vrátí z účtu soudu i zaplacený poplatek za řízení, který je splatný podáním návrhu na zahájení řízení, odvolání, dovolání nebo kasační stížnosti, snížený o 20 %, nejméně však o 1 000 Kč, bylo-li řízení zastaveno před prvním jednáním“. Žalobkyně zaplatila soudní poplatek ve výši 2 000,- Kč, soud jí proto vrátil částku 1 000,- Kč.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí **I z e** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení

rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 25. listopadu 2015

JUDr. Eva P e c h o v á, v.r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení:
Jana Válková